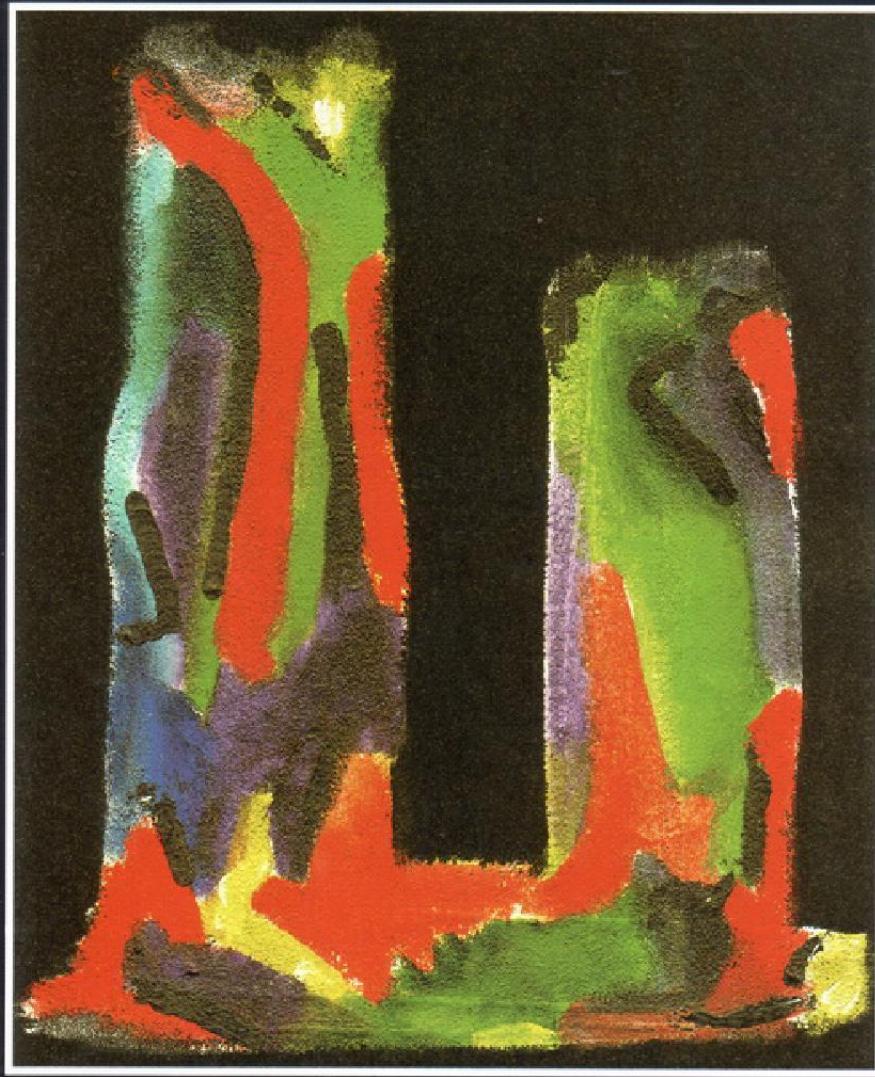

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

SJEME
VREMENA

LJUBO STIPIŠIĆ / SJEME VREMENA

HRVATSKI
CENTAR ZA
KULTURU
"ZVONIMIR"

knjiga
XVII.
Solin

Glavni i odgovorni urednik:
ŠPIRO ŽIŽIĆ

Lektor:
VLADE LOZIĆ, prof.

Korektori:
MIRJAM VUKŠIĆ
MLADEN VUKŠIĆ

Naslovница:
LJ. ST. DELMATA

Kompjuterska obrada i slogan:
»ST-STIL«, Split

Tisak:
REPRINT - Split

Tisak dovršen travnja, 1997.

ISBN 953-6333-02-3

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

SJEME VREMENA

PROSLOV

*Sve ima svoje doba, i svaki posao
pod nebom svoje vrijeme
Vrijeme rađanja i
vrijeme umiranja;
vrijeme sađenja i
vrijeme čupanja posađenog.
Vrijeme ubijanja i
vrijeme liječenja;
vrijeme rušenja i
vrijeme građenja.
Vrijeme plača i
vrijeme smijeha;
vrijeme tugovanja i
vrijeme plesanja.
Vrijeme bacanja kamenja i
vrijeme sabiranja kamenja;
vrijeme grljenja i
vrijeme kad se ostavlja grljenje.
Vrijeme traženja i
vrijeme gubljenja;
vrijeme čuvanja i
vrijeme odbacivanja.
Vrijeme deranja i
vrijeme šijenja;
Vrijeme šutnje i
vrijeme govorenja.
Vrijeme ljubljenja i
vrijeme mržnje;
vrijeme rata i
vrijeme mira.
Koja je posleniku korist od njegovih napora?
Razmišljam o mučnoj zadaći što je Bog zadade sinovima ljudskim.
Sve što on čini prikladno je u svoje vrijeme; ali *iako je dopustio čovjeku uvid u vjekove, čovjek ne može dokučiti djela koja Bog čini od početka do kraja.*
Što biva već bijaše, i što će biti, već je bilo; a Bog obnavlja što je prohujalo.*

Još vidim kako pod suncem umjesto pravice vlada nepravda i umjesto pravednika zločinac.

Zato rekoh u sebi: »Bog će suditi i pravedniku i zločincu, jer ovdje ima vrijeme za svaku namjeru i čin.«

Osim toga vidjeh pod suncem: ne dobivaju trku hitri, ni boj hrabri; nema kruha za mudraca, ni bogatstva za razumne, ni milosti za učene, jer vrijeme i kob sve ih dostiže.

Čovjek ne zna svoga časa: kao ribe ulovljene u podmukloj mreži, i kao ptice u zamku uhvaćene, tako se hvataju sinovi ljudski u vrijeme nevolje koja ih iznenada spopada.

Još vidjeh pod suncem i ovu »mudrost« koja mi se učini velikom:
Bi jedan malen grad i u njem malo ljudi, a na nj udari velik kralj, opkoli ga i podiže oko njega velike opsadne tornjeve.

Ali se u njemu nađe čovjek siromah mudar, koji spasi grad svojom mudrošću, a poslije se nitko nije sjećao toga čovjeka.

Ipak ja velim: bolja je mudrost nego jakost, ali se ne cijeni mudrost siromaha i ne slušaju njegove riječi.

Blage se riječi mudraca bolje čuju nego vika zapovjednika nad ludacima.
Mudrost više vrijedi nego bojno oružje, ali jedan jedini grešnik pokvari mnogo dobra.

Pune su miline riječi iz usta
mudraca,
a bezumnika upropašćuju njegove
usne.

*Slijenosti se ugiblju grede,
zbog nebrige prokišnjava kuća.
Baci kruh svoj na vodu, i naći
ćeš ga poslije mnogo vremena..*

SALOMON, filozof
Izvadak iz knjige Propovjednik,
Bilija SZ

I.

SJEME VREMENA

SJEME VREMENA

a nezahvalnik
toliko sam užasnut

Vrijeme se mnome praćaka
i tako do praha
pa govorim stiglo je prebrzo
još bih htio biti dijete
a ono kolijevke sagnjile
od staroće dozivanja mojih praroditeljâ
u tome mraku u tome mraku

Ono mi je savjetnik kako je doista tako
a to dapače još lošije za mene
no smijeh je odsudan
pa kihotamo pa kihotamo i pokapamo se
na vrijeme

Vrijeme je giljotina nada mnom koju u strahu iščekujem
a ona je pala poodavno
jer otuda iskustvo o toliku strahu

Pa kao hodulja hodi pred mnom sijući
sjeme
osvrćem se i gle
niču hljebovi
a vratit se ne mogu
toliko me hod trošnomet potrebuje

Vrijeme je onaj starac koji je odšepao
pa ga i u grobu njegujemo
vremenom
kojim se nas prisjeća

No ja nisam Vrijeme u sebi
Vrijeme je moje slobodnjaštvo
moje nejasno sjećanje kako sam sa sobom
dijelio to što sam neizbjegno
trebao izgubiti

Nije ovo ni Vrijeme ni Nevrijeme
ni moja moćnost da bih tvrdio
nije ovo ni Vrijeme

ni moje Nevrijeme
no ipak što bilo da bilo
je moja kob

Vrijeme je sa mnom nejasno pa sam
utržak olakotni
okresina sam kamena o lopatu
grobušnu
oksid sam o čavlu lijesa
zakovanoga

Vremenom sam odškrinuta zavjetna škrinja
pa mladice izbijaju s dna
plijesni kostura
a duša me propitkuje o proljetnim ciklusima
i potvrđuje kako ni to nije vrijeme
to što je jedino vremenom moglo proteći

eto recimo cvijeće me hoće utkati u miomiris
udahnem a ono opet me biva
vrijeme ne miomiris
vrijeme dok izdišem

I unuče sam Vremenu ali nespoznato
po noćini sam svjetleća ura
pa sekunde mi odbijaju komadičke mesa
i sve se strovaljuje mimo zemlje
u tamne bezdane

Zatočenik sam mesa pa tražim ključara
a ključevi mi u džepu
a hlače pokopane vremenom na vrijeme
pa pao u zemlju i ponikao u okove
i crvotočina se prijeti
i povjerovah istinama obzorja i podzorja

I što je to htjelo to Vrijeme dokazati
s vremenom
ulažući ga u čovjeka
koji se ne može nositi s njime
pa sustajući isporučuje ga vječnosti
a vječnosti je vrijeme tuđinac

SJEME VREMENA /4

Ta svekoliko i sveukupno umirovljeno je vrijeme
prestaro vrijeme
da bih svoj prst na išta i ikoga položio
dok sve prohodi kroz njegovu koprenu

eto otuda povjerovasmo da bijaše to Vrijeme
zbog tolikih zasmrćâ
i prisuća
a koje blagoslivljasmo

O Bože jesam li postao prestar
pa razmišljam o vremenu
kao o unucima
koje me nadživljuje
i ne slutim da ne bî vrijeme
već tjeskobnost

tako se iskulpljujem iz nijeme parnice
nad mesom čovječjim

Vrijeme je donja čeljust osmijeha
koji se s čovjekom ne može zbiti
osim u plaču lišća

Vrijeme je zavjera podneva
trubač tištine u bučnim povorkama
prema grobljima
pa jedini je zahvalnik tobožne mrtvac

Vrijeme je noćište Božje u nama
nocturno u nijemosti udisaja
a udisivač njemoćom potiče svoju buku
tajnim njihanjem sata

Vrijeme je bolest molekula
koje strepe da drukčije ne će preživjeti
osim u našoj svijesti o njima

Vrijeme je presvlaka lepušine s Božjih ogrtača
pa ona popadala o sunčane kazaljke
a prolaznik tu sjenu uze
u svoju svijest
osjenivši se

Vrijeme je toliki dobrotvor čovjeku
što mu pripominje život
koji će biti i kad ga ne bude

Vrijeme je oslonac mojim kostima
štaka momu mesu
preporoditelj moje biblijske brige
Što će biti s onim u meni što meso i kosti posve nisu
i oslonac u šutnji hoću li sebe preživjeti
i to vrijeme koje me više neće
oslanjati na prazninu
eto toliko sam porastao u sumnju
tako mi je živjeti sa mnom

Ono je brat Rasipnik mnome
kocke su hitnute prije negoli bih začet
toliko je svijet obrgljen sjemenjem
oplodnjom vremenitoga

Stoga je Vrijeme moje utiho udisanje
i blagoslov izdisanja do onoga posljednjega
kao blagovijest poslanoga u Svet
ali bez mene
kojemu istječe dah vremena

I što bjesni na ovu korabljku kojom se nosim
ta bjesovi i bjesnice će moj potop
nadletjeti
i kad otplove vode nabujale
i otvore vrata korabljina
istrčat će i kozle i koza
i nemio Noa privremeno preživjeli i tuđ a mio
samo stope moje neće iskoračit
samo jauk rada muke preživjelima
i s jaukom ode i bít iz koje mi vrijeme spalo
i eto iste plačne vrste zemljom
ali stope moje ne mogu unatraške ukoračiti u arku

TRAGEDIJA SEKUNDÎ

Vrijeme je i čudesnoga podrijetla
koje ukrade voštanici od
božanstvenikâ
pa se vraća u užganim koščinama
u noćinama da svijetli pute stopama sažganim
koje se prepoznaju zapitkivanjem o dogorijevanju srži
svega izvan vremena

Uzgredno je protjecanju
nutka me njihajima da
kolijevka posta crvotočna
pa se nasmijem krnjatcima
hoteći tren pohraniti u čašku
cvjetnu čašku po livadi uprtu u
moj užasnut mimohod

To vrijeme
kao nevrijeme
u meni bi slovo
dokle me bi
poput zametka straha
jer ovisnik sam o njegovoj protočnosti
a svejedno drhtuljim što jest tako a
nadajući se da tako nije

Zbiva se dražesna tragedija u volumenu mojeg tijela
erotika hipova sekundî
a od nijednoga poroda
da mi staroču pokrijepi
dapače zahvaljujem toj usitnjenoj ždrjebadi
što mi nutrinu kopita
nečujno kao i obljetcnice
postupnoga pada ovakvog hrama
obznanjuje me rušeći a slaveći se

NESMIREN PONAD

Vrijeme eto posta natjecanje sa sobom
u nama
ta bez grobova naših bio bih usamljeni
suparnik ničemu
stoga se ne uzvisujem a toliko samcat u sebi

I lada je to Vrijeme što me odvodi
pa me utkiva u sprudove silene
u gatove ognjene
pa nesmiran ponad oblačina vabim zvijezde
vodilje
da će potop zacijelo uminuti
da umine i ovo očekivanje
maloumnih preprodavača zanosa
i to bî beščedno a
pribrojeno odbitku od mog Vremena

Ono Vrijeme je bestranačko
bestidno a besvjesno
a bezgrješno jer ga nî
a bezlično a vidljivo a micljivo
a bezimućno a bogato
a bezgranično jer je s nama ograničeno
pa bezglasno pa vapimo ga hropcima
pa bezdušno pa bezumno je Ono
pa bezrječno i bezuspješno
nad nama iako
mi ga ophodimo
mi ga ophodimo

- - - - -

Što ćeš samcato sa sobom ti Vrijeme
što ćeš sa sobom kad nas potareš
kad cjediljka ostade bez dahovâ naših
po vjetroputima tvojima
raznijeti

Što ćeš Vrijeme bez nazočnosti
naših udisaja
umrijet ćeš bez nas Vrijeme naše
i ukopati se u Vječnosti

- - - - -

SJEME VREMENA 20

Nitko ne priupita nego tvrdi
Ljubav pobjeđuje to što prethodi
a kako? s čime pobjeđuje?
priznajući li što svoj poraz
na mrtvacu
bez smokvina lista

naime u uzničkoj smo svezi
i mrav ponad travke čini hlad sunčevini
i otuda ponovno prohodi

zahodi se bez sjećanja
i nema nikoga da dovikne:

vremenito je i to zapitano

a kamoli Vrijeme ušutkano urama
previjanim

NECJELOVITO IŠČEZNUĆE

Odhodim hodom iznuđenim
a posudenim
pa sam usto i rastuženi nezahvalnik
a tajna porota očekuje da zamrem
u raskajanom odvjetništvu
sa supranikom bezvremenim
koji me ogolio vremenom

stoga košćine mi nažgane
nagnute nad noćno štivo opravdavaju
meso
koje se dopustilo istrgnuti

Što sam Bože
što sam Bože u Uri tvojoj nečujnoj
koje ni nema

Ova mrena izmučena mojim
uzaludnim providima
ne dospije providnije
upropaštavati iluzije

eto sve me sustiglo videnjem
pa sam ono s čime ne bih suočen
postah zrcalo u kojem neviđeno vidim
naravno a viđeno ponovno prepričava
da ne smijem propitkivati
o podrijetlu zrcala

gledaj i šuti
poštedi se necjelovitog iščeznuća

POD SJENOM VELEBNOGA

Pređešitelj je Ono to Vrijeme
a nemočljivo u sukrvici mojih tjeskobnih moljenja
tek ga u sjenama razabirem
kroz ovaj govor
iako se ne prisjećam
o čija drva ovješatelji
grčan moje molitve ovješavahu

stog u vlazi pod sjenom Velebnoga
poput sjemena u tuđemu razgovoru

iščekujem sebe
toliko sam neprevidljiv

u riječima slova ljudskih

Sjene Vremena me vrebaju iz ure glagoljive
iako sam okrenut suncu
i moj posirotjeli ogrtač bjedina preosta
kazaljka
koja me opominjala
da sjene sunčevine na kamenoj uri
u mrklinu šume
ubjegoše

Besjednica povremenjena u sluhu
očekivala se u slogovima
ali ne umijeh razumijevati
i suglasnik zahrđa u uri
kazaljke ustahu
a moji hodovi prokrvljeni vječnim
odlaženjem
u perspektivi se
umanjivahu

POGODBA S VREMENOM

To se ne zbi u meni Vrijeme
većma to jaukne u mesu tjeskobni komadićak
vječnosti
jer držaše da mu je tu navijek ostati
pa jauče mnome po svekolikim razinama spoznaja
ovih raskolčenih ugljikohidrata

i ta prehlada svemirska u meni se lijeći
i to mi uračuna u vrijeme

ovo jedino moje šćućureno iščekivanje
čudâ
ovo moguće ozdravljenje iz straha
ovaj otpuh iz mene
i ukop ostatka

to moje područno to nepresaćeno u meni
to što me čini kroničarem susmrću
to gdje se podsijecam već ovakvim
poput podteksta sebi i
prolazniku
pa ne odmahujem
podvostručujem svoje podvorništvo

pred hramom čje se krovište
urušava
iako moja pogodba s Vremenom
tobože stalno je opominjuća

To mi Vrijeme saopćilo
da o tome saopćenju bih prisiljen prisjetiti se
putova moje kostobolje
da u grobovima noćna zubobolja porasta

da bih spoznao da sam protočan Vremenu
ne zatajan
dakle novčić u fontani
bačen od ruke nebeske
ali čemu uvećanje sreće
s mojim nepovjerenjem u svetu tjeskobu nejasnog
podrijetla
u vremeniti nestanak
a posredništvom izuma kozmičkih moći
sažganih u Vremenu

što će se zbiti s nama
što će se s nama zbiti

II.

BEZVREMEN

SUDBA ZAPITKIVAČA

Ognjena su ova moja zapitkivanja
pod skutima Vremena

toliko je kišâ napadalo a ja sam podalje
iščekivao odgovor
a bîh tu unatoč povodnjima
posve suh kao ugarak
i ognjeni jezici samo liznuše
sparušenu travu uokrug mojih
šćućurenih koljena

i ne zavrijedih odgovor

a pod skutom još mi i pitanje bivalo
ognjenije
takva je sudba zapitkivača
koji se nadviruje nad ogradu
koju je pitanje već preskočilo
a pitač iščekuje iščekuje
ne odmahuje ne odmahuje

Je li Vrijeme samo ostatak u kojom nisam
dokrajčeno prepričan
pa se ustupam himbi i svekolikomu mûku
jer nisam spravan na tijelo
iskolčiti se u prikladnije molekule
koje bi me uvažavale
ustrajavanju a uzalud

Vi uočavate ne poričete
ovđe sam lijes upaljen svojim dahom
pa uskraćen ostalim listovima kalendara
ovješen o zidu kao o križu
i zaboravljam se i grozim
da nikada neću dospjeti nikome i nigdje
upitati
što se to zbilo s mojim granućima sunca
eto toliki sam lijes o zalazu sunčevine
iako očajnički koščatim dlanovima veslam
zadihanu i zadvljeno
prema zahodećemu suncu
a Ono zahodi u more
a Ono mi oči zahodi u more

ISKUSTVO S NIČIM

Vrijeme je sretna nesreća nebeskoga pronalaska
koji je otkrio čovjeka
da se u tom otkriču dovrši

Braćo eto Vrijeme je moje iskustvo s ničim
i niodakle
pa sam nevjenčan s ničim a nevjerništvo me sveisto ne
izostavlja

prekoračujem se u grobištu
i prestah rasti u Vremenu

nisu ovo zapijevalja mojih otužnih zapijevki
bijah s vama da bi me Vrijeme utrošilo
poput zapašnjače uokolo vremenitih
mreža plutajućih

eto bismo zapečaćeni dnevnu koje nas
očekivaše potunućem

pa i tu agoniju pribrojih
Vremenu
u kojem još tobože bivam

postah istražitelj univerzalnoga lijeka
zbog oskudice mojeg bezvremena

i skvrčen nevidljivim izvozom Sebstva
umnožavaju se u meni usplamtjele kosti

ne bih li kraćim dahovima
presuđenoj duši živomučenici
procjedivao ostatak disanja

SAN O BEZVREMENU

Nisam se protivio snu koji mi je dokidao san o
bezvremenu
ta ne plaši to bezvremenje
ta korablja nenastanjena što može bilo kada
bilo gdje
pristati
ostati
potonuti
jer ocean će je jednom ispljuvati
zajedno s grančicom masline
i krilom grlice koja još očekuje
znak da uzleti
ta bezvremenje je tu i otud
i u kamo
i u ništa
i u nikog
i niotkuda
i ne očekujem da bih s preživjelom bolj
dopunio mjeru Vremena

I zvijezde se kreću besprijeckornim plavetnim virovima
ne hoteći izmjeriti nebesko u urama nebeskim
već mjeriti čovječju tjeskobu
što on - ovaj čovječuljak
dok hodi i brodi pod zvjezdanim svodom
što taj stvor Božji domišlja o takvom
besprijeckornom hodu vrtloga
nebeskih dok ga gutaju

S POLUBRATOM VREMENOM

Utrošen sam polog naime bijah dobročinitelj
mljeve kazaljki
kao trava dok se suši
pa krava žvače
pa ono što se ne pomuze
eto to bijaše moje posirojelo Bivstvo
nekoć u Vremenu višenamjensko

tako se sada sливам низ jalovo vime

i tako se zbiva moje potihano pogubljenje
pa porođeno rada i nit pređe iz Vremena
i što umire ne prestaje tkati tu nit
ne prestaje vrijeme onoga na ukopište ispraćenog
ta on je nas ispratio u Vrijeme pamćenja
o njemu
koji i ne živiljaše izvan ukopa

Jest bîh u navali pošasti utiješnjen
a nezaobiđen množinom protjecanja
pa se iščekivah
i evo me iz niotkuda
snim a bdim

koliko mi je to još preostalo u svijeći
da uokružim drugovanje s polubratom Vremenom

NEOSLONJENI

To je moj polubrat to Vrijeme
od različitih očeva i majkî
to Vrijeme i ovo koliko jesam
otuđena smo nedonoščad da trajemo
neoslonjeni jedan na drugog a ne znamo
što nas takvima zahti u testamentu
pa još i takvu susmrт nagrađujemo tobožnjim shvaćanjem
kako se drukčije ne može i ne mora
a testament nitko nije vidio
niti itko govori o tome je li uopće napisan

Htio bih posvjedočiti da ovo ni ne bî Vrijeme
bijaše tek suprotstavljanje protjecanju
čak ni moje suproćenje nije negodovanje Vremena
o mojem protjecanju o mojem prohodenju

naime slutio je mudrac - Vrijeme će bez mene
izginuti za duljinu tijeka mojega opiranja

NAGOVJEŠTAJ GOSPODINOV

U zakutku mojeg posnoga trajanja
samo me Bog neće vremenom potkradati
jer bijah sluga nekorisni
u mjeridbi njegova bezvremenja

Nada mnom se zbi nagovještaj Gospodinov
da On već tu bî i prije negoli se u nama
takav nagovještaj zbi

Iako osjećam mentalnu nadstrešnicu
nadutorstvo
i zato sam nepregledan
prividnoj samoći
pa jedvice stopama sustižem sjenu tornja
naginjanom prema zapadu
pa nakrivo zvone zvona
sporim padanjem zanjihana

- - - - -

Ili me Ono sudbinsko preteklo pa se ne uočavam
dapače sačekujem Ga ne bi li me cjelovitog
doveo na gozbu svojeg bezvremenja

tako iščekujem i ogledavam se
a u sluhu mi trnci:
gozba je minula
svečari se razidoše
čistači proklinju oblačine što zaliju trule okrajke
pod stolovima i izbljuvanim sjenicama

OKUS ONOSTRANOG

Beskućnik sam bez tog Vremena
u kojemu naseljavam sjene svojih prolaznosti
pa se u tminama noćnim oplakujem stihom
bludeći u bjesnoći
ali je ne prenosim
ujedam sebe iznutra
pa sam bjesomučnik usto oblubljen zbog bjesnomučnice
i dostavljam se slučaju
a znam da ni on nije

Družinče bijah svemu što bijaše
u društvu bez mene
tako zrijući a naslućujući rad čega zrijem
ta misao mi svaka bila
poput zrcalca u ukopištu
a ja i dalje zrim i bdim

nadviren nad spoznajom do
zreloće klasa
do zrenika slaboće

O Bože pomiluj spoznaju prezrelu za vršidbu
ali Ti hoćeš da se još u klasovima njišem

da okus onostranog udišem
izdišem
udišem
izdišem

DOVIKNUT PATNJOM

Et o preostah poput košture jelena
s mrtvačkom glavom
nagnutom nad izvirom
kao da još utomljujem žđ
kao da brzaci spoznaja već poodavno protekahu kroz ogoljene
kosture nozdrva

I što to čupah negoli korjenčiće mojih izmučenih zasada
pohranjivah se u staklenke
i izvrčah naspram sunčevini
a nektar se o proljeće ne izli
utoliko potrebit liječnik

jer moja bolest vremenom
osta izvan staklenke mesa
čak i sunca se klonih
da bih sjenama produljio hod
toj smrtonosnoj bolešćini

neizbjježno me troši vrijeme
ostavlja kostrijet u koščinama
pa usto sam i uzajmice kosac

uzajmljivač praha što se trune
zasada uvjetno
a vjekovječan u precima
vama doviknut patnjom
bezgrješno mi je jedino uskrasnuti
to jedino bezgranično moguće

tako zbori moje družoljublje sa samozvanicom sestricom
vremenitog

ZALAZU TAJNE

Ovo je tek tren iščekivanja
što će se mili Božje to sa mnom zbiti
tako u tjeskobi Boga upitkujem

a znademo kako nam je Bog višeputno na živućima
pokazao zbivanje
ili s nama i s Vremenom ali istodobno
ne može Bog drukčije

Tako se združih sa smrтоćom
naime pogledivah na sjene dok s hladom odmiču
i kako ostavljaju u napadalu lišću
zapis nadgrobнога sloga svačijega imena
koja zagledana u sjene
ispraćuju sunce prema zalazu tajne

PRED KIM

I seljavam se iseljava me to useljeno
a buja u meni
jednostavno: ishlapljiv sam ishod
dapače pitam: kamo me to nagonila intuicija
koja više negoli bî ovješena o interijer Sebstva
a ja odalečivan od Tajne
u odmetništvu a pred kim

a nakon čijega glasa bijah progonjen?

Tek pamtim svoj glas pod borovima
"Braćo, brata sprovodimo..."

A vrime na grani

MILOVANJE BEZVREMENOŠĆU

Ovo su moje mjerice bili u pomicanjima kazaljčicâ-sekundarâ
jerasta pohotljivost nemanî u tamnoći svoda

koja nasru na ljušku nezaštićenoga
i upokorava me usto moleći

svekoliko postaje usrdno što neman tobože
tolikoo kasni

I kako se ovi smetovi koščina mogu dovršiti
u razgrađivanju do praha koji će oprashivati zvijezde
da toliko nakupljene zvjezdane prašine moje subraće zemne
u prašak svemirski usitnjene
eto takvo je milovanje Bezvremenošću

i ponovno vrtnja do ponovnog kozmičkoga čuda
i ponovno ćemo pripadati nekoj zemlji
životu nespoznatomu kao i ovome

vremenom prebrisanome

DNO VREMENA

Toliko jasnoća zbitih u nepodnošljivosti
izvikivanja jedne po jedne jasnosti

ali odabra me rod da zdušnije boravim u
zdencu zakletih mitova
a ni paučinu već ne umijem doseći
ni prasjećanje u svojemu značenju

stoga boravim do pasa utopljen
u dnu zdenca
i začimljem naraštaj
s mitom o sunčevini

tamo negdje visoko

bezgranično visoko

III.

RASANJENA SJENA

IŠČEKIVANJE

Podršku mi jedinu potiče ono dvojno
ono nestajanje
svatko na svomu putu

naime Vrijeme mi ne uvjerova ni u nagodbu
ni u očuvanju bjeloče kostiju
jedinoga tijela

poodavno mi je jasno kako se drukčije
s nebeskim razlozima
nije moglo makar se smjelo

Potvrđuje me i pozljeđuje ovo iščekivanje
krugova
pa unatoč upinjanju mnome
dostići ne mogu rame trkača pred mnom
niti mu lice mogu ugledati
dok cjelokupna svjetina
sve umorniji mi koračaj bodri
pletući istodobno vjenac
za onog prvog
dapače i prosjediti uz nove trkače
buduće svježe pobjeđenike

PODVOSTRUČEN SAMOZABORAVOM

Tako me tuguje to vremenito
poput pronađenog nahočeta
koje u plaču i čovjeka i vreću i rijeku
naziva svojim vîrom
koji bi mu i ocem mogao postati

Ovdje začimljem čudesnu igru zaboravâ
mojih zaboravljenih sjena u kojima usnuh
podvostručen samozaboravom
po mjerici svijeta
razbuđenoga mjericom
svjetine

I doprijeh do tebe o nevrijeme moje
jer oči mi prosuziše
jer oci naši gledaše prolazno
kao i neprolazno
i slušahu vijest glasnikâ
kao posljednje proroštvo
o kojemu visi svijet poodavno otpadnut
i djeci njihovoј trnuše zubi

NEIMANJE

Ako uopće mogu biti svoj suvremenik
onda sam od ovoga vremena koje me protječe
tek suvlasnik svega čega nemam

i ta bolna svečanost
jedino je neimanje kojim se nutka
moja isprazna čežnja za nepostojećim
susjedništvom

Nebo na meni okončava svoj post svojim
vremenom
da me doskora ne bî
niti kazaljke u nebu nad ranom
ukopišnom

krvarit ću u sekundama
mojih bolnih izdisaja
i nitko neće biti krivac
i nitko osiromašen

osim prorokâ koji unaprijed
govore o onome što se
sveudilj zbivalo

UŽASNO PITANJE

Tu sam izložen o stupove dima
uznose me
i još ištu da budem ponijet
a sve je tako žurno
da ne dospjeh shvatiti
tko mi je postavio ovo užasno pitanje
i prišapnuo tu blagovjesnu patnju
i ovaj odron kaosa
dokle s dimom se uvijati
jer negdje se obale zatamnjuju
udaljuju
i blijede u nejasnu sjećanju
gdje sve postaje iščekivana svečanost

ne radujem se ja gubitnik tolikom odlasku
koliko pristupu onoga što ga boljelo
još stoga što je olako preboljeo

a uvreda je bila pregolema
a uvrede se ne može prisjetiti
pa bolnost preosta nizašto
a mora biti tu i svjedociti
nikome

KRILA VREMENITOGA

Ni more ni pjev ni smolu
samo korijenje pjene gledam u lepršanju
krila Vremenitoga
pa ni smućen ni hrabren
sumanut sam prigodice
supjevavam dovršenice
i vidim lice žuto kao staru fresku
niti se čudim
niti se molim
htio bih da me vrijeme ne prekoračuje
eto toliko sam
zavladao s onim
gdje me nema

Dolazim iz Carstva duša
stog nisam neblag nego nerazumljiv
pa nerazuman kraljevstvu Svijeta
ištem otirač
u taj grad mi Učitelj zabranio
ponovno unići

Nadživjet ću sebe
potom se nadiviti
sutoni će ocvasti u laticama valova
a moja bit ponovno će svekolikost Svijeta
radošću opčakivati
i nadživjeti radost
i oplakanu nadživjelost

DOZVAN TIJELOM

Nakostriješeno bdi nad mojom samosti
a ja spim ure posljedne
i ne htim se razbuditi
ne htim se razgnjeviti
što sam među subraćom dozvan tijelom
da gledam kako naočigled gnijemo

a nada porasta a plamen i još više žari
a za čime

a othodima u pričavljenim drvenim sanducima
prema nadi
a sve prethodno kao da se nije zabilo
kao da se nitko ne može zakleti

da to njegov život bijaše

Suprotstavljam se svemu
Neimenovanu
a kako se sunovraćujem
pa molitvom nejasno prizivam
jasniji pad u jeci

i obdarujem se mirom

sa sjenama svjetlost drukčije ne umije

U NEJASNOĆI PUTA

Nemam a obilujem
nerasprćen

vješto izbjegavam govor o smislu
nije govorenje o temama
iščašenim na poodavnim napuštenim kolodvorima
kad ostasmo s kovčegom u ruci
a posljednji vagon već bdije u tunelu

Raženio sam se s ničim niti igda bih oženjen
samo tmasta kruna pokornička
obasjala mi stopalima nejasnoću puta
svejedno hodah uz svetkovinu mojih smaknuća

I završava se ponovno čovjekovim nevjerstvom
jer je sustao u očekivanom dovršenju patnje
a drugčiji smisao nije mu se mogao pronaći

ta Bog bezvremen Jest
a čovječuljak ne posta fotografija izblijeđenog očekivanja
ni nadanje

tek nada u onaj hip kad Ga je zahtio
u svojoj slici

RASANJENA SJENA

Vječnost je jedina koja nema povijest
pa što mi uopće preostaje govoriti
što mi uopće preostaje disati

već u njoj pospan bdijem
već u u njoj rasanjen snijem

ne psuj u vrijeme
to je zdrava bol koja se u Boga čuje
bî me jer otvorih oči
i ne bî me jer zatvorih oči
i ne bî me jer otvorih oči

pa se ne hti dati s nebesa u oči čovjekove
već to vrijeme hoće pod nogama bivati sjena
a zgaziti se ne dâ

VJERAN USUDU

Hoću li opstati pred mislima vlastitim
ili će se u njih zahititi
zasvagda
a prerano
da me dovršava povik: trnim u Duhu!
trnim Amen!

ovo nehotilište zajamčuje me
u strahovanju
pa se kunem u Ostanak
tobož vjeran usudu

a moje zastajkivanje
jedina su moja zaklinjanja

a i ona ne mogu biti
osim izgovorena prolazniku

Nespretni u snu i
pozaspali u javi
molim odvijajte mi previjano
tromijim prstima ako Boga znate
reumatično vrijeme iz mene otkucava

ZASUŽNjen

Uznički sjenama sunčevine
zasužnen sam sâm
a bđijem kako mi smrt ne bi prepoznali
pa kamo bi još i bez takve utjehe
bez susreta s Ocem
iako me slabost u meni čini mogućim
toliko da i umrijet smijem

tolika je milost nada mnom

PROTJECANJE

Odveć se upinjah u obzorje
a i ono mi bî san
i ono mi bî san o meni
dok mi sam obzor snivao

oglasilo me to protjecanje
konačenje Vremena u svijesti
sveukupnost poputbine
usitnjene u razbitim sjećanjima

NADOMAK TAJNI

Zaglupljivač sam začuđeni
nad svime što naliči odgonetki
poput zadovoljštine u traćenju vremena
u kojem se kajem
prije ponovljene zagonetke

- - - - -

Otočići su moje tlapnje
otpaci zvjezdanoga praha
pa prosut se otplaćujem
što ne obuhvatih Tajnu

o Prisvajaču prolaznika
mojih vremenitih kairosa

ovdje sam u blijesku

budućih prošlosti gdje me škobilo
traganje po zakucima prijevarnih moći

uzmogoh uzdići srž opstojanja
pa dovikujem o okolnostima

svih nadanja

ZATRPANO VRIJEME

Je li me toliki stid obuhvatio
braćo nadena
što sebe ugrabih od vremena
s toliko bolnosti
da osjetilima ovremenjen
osluškujem koračaje
velikog Odlaska

O braćo moja sumanuta
s kojim se šuškavim igračkama
sada obmanjujete
ako u urama bilo Božje ne kuca
s vašim ustreptalim srcima

Eto sve treperi u meni
i nada mnome
valjda sam škrinja zavjetna
o ledima Mojsijevih nosača
pa i ona bî zagubljena
u pijesku pustinjskomu

tako ostade zatrpano i moje vrijeme
što se u zapusima pijeskom ljeska

NEPRESTANO ŽEĐANJE

Umoran od vrste življenja
pa sustajem u izmaglici
i ne primjećujem da se i cvrčak niječe
svojim pjevom
pod pljevom odhodećih kosaca

i počivamo u miru
toliko sam sebi napretek
donekle i iz smrti izostavljen

I ovo neprestano žđanje za stanjem
u kojem ne bih žeđ slavio
već bolnu utjehu pripominjao
poput pokorničke molitve

koja življenjem me žeđa
a Boga ne umijem svjedočiti

IV.

BOLNA MJERA

NEDJELJIVO NEDAVNI

Nedjeljivo smo nedavni
nedruzi bijasmo s nedostižnim
dapače raspoređeni u neistinama
pa usto još putujem
a konop bî privezan o navez

eto iako sam brodolomac
ne razabirem okrenuh li ikada prema moru
i ugledah li igdje sidrište

samo smutnju i pomutnju naspram suncu
valjda toliko bi stalo u
moju zakletvu
o svemu i svima i navesku

naime pomućen osluškujem odvajkada
ja nepunomoćenik ničesa

Unatoč razlika sa mnom uvećanih
Nešto me nadzire
kao duh u Duhu
poput pobjeđivanja straha

sjedim svezan u vreći
i strah mi osluškuje koračaje
podno mojih slutnji rijeka se
umotava u preslice virova

I iščekujem se uokružen bespućem
na splavi
od palidrvacâ
obljepljenima iz hropca mojom slinom
eto takve plamičke nažgala mi samost

a njezine svijetle strjelice padahu
u dubine morske
pa ostajah s nagorenim drvcima
zaslinjen smrću
o rubu splavi

od tamo računam o vama
koliko izostasmo od zadnjega viđenja
u mislima pogubljeni
s vama sam više negoli rascjep samosti
od kada nas porodiše
eto toliko smo razdvojeni u skupnost

PODMITLJIVI ŠUTNJOM

Polijetanje sam energijâ u smjerovima
odakle čovjek ponoć susreće
raspolučen u vjetrovima
ponuđen pregrštima
poniklih želja podmitljivih šutnjom

a sve se zbiva ponad oblaka u snu
pa i govor o ovom također je tlapnja
i pristiže mi kazna
spoznaja da je s čovjekom nemušto
i to mi kaznu udvostručuje Božjim pomilovanjem

Ne umijem uputiti na sanjačev medaš
izmiče mi i pogranično
stoga pogodba pogorijeva
a moje tlapnje pogdjetc
stavlja u razvjenčane bîti
koje se nigda ne poznavahu
u ovom sirotištu nedohvaćivanja

ODUZEĆE

Ali Oduzeće jesti, ti Vrijeme
utrošeno u vrijeme
da bi se i mene iskazivalo sa mnom
ognjevito u lumbazima povijesti nagnjetene poviješću
zidovima mojih kostiju
opasanim bornim opsadama tvojih ujeda
ti Vrijeme

iako me se navodi neznanomu izjednačenju
svega izlječenoga i svih izljeva
stoga sam izjelica još neotkritog
zaključka
pa mumljam poluistinu
u muzejima voštanih primisli

Nisam stoga porugljivac Sve - ustajalome
već trava što se čudi žučenju momu
pa me bdiye mrtvac
i sluti Vrijeme je
Vrijeme mi je

OBJEŠENIK O NADU

Vrijeme u meni čini samoubojstvo dana
pa samoubojstvo noći
pa sam u koroti crnog svitanja
pod razgranatom krošnjom Božjega dlana

padam u bezdan kao
obješenik o nadu
da se omča ne će
dovoljno stegnuti

pa vjera ne jenjava dapače
što se dovršujem u kaosu Ničega
a sve je toliko istodobno i božansko
i domahujem se
i odmahujem se

tobože
još ne dojahahu četvorica
pa pirujem bezumnički

i nesvjesno priučavamo dojenčad
na sisu materinu

SUBRAĆA

Okončava me oblačina
a obletjeti ne dospijevam
u ozračje ožednjelih
suharaka

s kojima padam s nebesa
u oganj siromaha
da padom mojim ugledaju
više jedra neba

i zvijezde im kazuju koje prošlo vrijeme
u svakome trenu bî nepovjerenje
o mojemu postojanju

eto tolio mi vrijeme njegovala

subraća besmrtnička

TRIJUMF OSTATKA

Oboljeo sam kronično na smrt Vremenom
ono mi je kumče nerazborito
magičar sekundū u magijskoj povorci ničesa
pod kupolom neba
mač sam isukan magisterij u rebrima
pa mi je izučiti zanat umiranja
a strah od Vremena me otimlje
prema življenju s udasima

I ustavljam se naizgled:
slavim li ovo protjecanje samim sobom
ili utužnjen nazivam
protjecanjem mimo sebe
da bi slavio bolni gubitak
u nenadoknadivoj nemoći
koja posta trijumf ostatka

POSVOJČAD SVAČEGA

Posvojče sam svačega
a očinstva niotkoga
pa ufam se u Boga Oca
a On prista
a On pristaše

eto veseljem pocikujem svemirom
a trnici mi svejedno kralježnicom prolaze

protočuje li me sveisto
i u Šinstvu Vrijeme

NASRED SUMNJE

Vrijeme čovjekovo je česma
zakrečena
negdje pod oblačjem nebesa
a čovjek još i žedan na ovoj samrti
uhom u bućkanju obećanoga vrutka

i ne umije umrijeti u takvu
brođenju
dok se uokružuje moliteljima
zbog odgode truljenja tijela

ono Vrijeme hoće me s žutim listovima prstiju
zahvatiti u nebesa
u vlažnu Božju misao
o podrijetlu ljudske suše

Stoga sam nasred sumnje izokrenuta istinitost
a čitljiva s one strane zrcala
u isplakanim zjenama Duha
tičem se
dotičem se
ne prepoznajem govorenje
u klizanju sjena
podno suhozida nerođenog a ostarjelog

teščajući ovim mislima
prihvati mi koračaje
stazo Božjih konačišta

NEPOUZDANI MRTVAC

Nedvojbeno živim u Božjemu vremenu
ispunjениm strahom svojim

tako me dočitava to carstvo neimenovanih
duhova

i dolijetanje me dogorijeva
s dogovaračem o izgorjelini
sveg što bî s mesom ovim

nisam pouzdan mrtvac

Prigovaram
nemilostiv sam prolaznosti svojoj
trajno nemilosrdan
u mesu prohodećemu

ali što je to ponizno a šutljivo
jer i andeosko kao anestetičarka pred smrт
smješiš mi se

dan je polumjesečast
tako buncam
u ožegini suhopare

tren me svaki razdire
i prisjeća
Božje vrijeme je istina
pa protječe

tako proriče

NAMRTVO JEDNORUK

Prizivam posred sjemenarnice
razrok hulim
okom uprtim u geometriju nebesa
i račji hod unatraške sjevernjače

a u duši mi raspra ujednačavanja
i navijek sam namrtvo jednoruk
ali ne toliko a naovamo

niti da bih sletio oslijepljen
pa puzečki travkama
hvale prizivao
ili me nemoći useljene u skrb
ne dospijevaju izreći

Spoznao sam: spoznale me poneke istine
arhaično kažem
sve je posao arkandela nad arheološkom
kirurgijom arhetipa

počujte arhitektonske tutnjave
u crijevima i ponad nebesa

ništa nije izvan tvoje autobiografije
koja se tebe ne sjeća

Razvijoreno si protočište odlazaka
napuštanja nebitnosti
pritočići si presahnuo u jari
ponad oblačina
i preziv si prezivač nedosjećaja

takvom pribježištu pričesnice s vremenom
bivaju prestarjele se kajati

o zaboravu

Tako se pristaje na pravilo Drame
stoga se izopćujem iz čuđenja
nad redoslijedom kaosa
oboružan golotinjom nemoći
radi mučnih odgovora
koje nitko ne iščekuje

Djelotvoran sam jer učućen
upoznah o medašima djedovine
djelitelji pomriješe
čun im sad nad glavom nepismen
prolaznik umjesto cvjetića

čita glagoljicu

tako mene naprasno mrtva napominju u misama
mrtvih

Obnemoći
obnevidjeti
to će ti obiljetnice pripominjati
i česa
i česa a nizašto
a usto nikojemu

Bože produ me ježuri zrenja
i za sve imam neku bolnu mjeriku

osim za svetu obmanjivačku
obnevidjelost

otada obnoćih posred jare

- - - - -

I peče me riječ uboga a neupamćena
pa ni vrijeme takva riječ
ne može postati

a ona svejedno s izgovarateljem protjecala
i nisu zajedno a privid bî
odjeljivaše se od rođenja
naovamo

KAZNA SPOZNAJE

Bez obveza ne bî vrijeme
u mogućnosti obvezati me

a s čime? za koga?

ta bistveni sam primjer bankrotiranja
ubačenih bakrenjačkih novčića
u česmu koja me otjecala

pred hodom sporim

Sjemenim skladnost ovog skitalaštva
dubeći se u grobišće
zahvalom na blagom smaknuću
smjerokaza

tako me zadana zahlađuje navečerje
mene luckastog lučonošu

ova strahotna kazna strahotnih spoznaja

ARHIVAR KOSTIJU

NA JUDINOJ LEDINI

Svejedno ožednio sam sanjajući samrt
i priučen bîh u sapinjači vremenitoj
iščekujući se u čudu začet

a čudo u meni začudno

otada me usnula predodžba
da to snenje nije iščekivanje poziva
u predsoblju

ali samo onog koji je moje ime
jer poodavno cijelovit sam prebjeg
iza zastora
odakle ni čuha ni zvuka

neće doprijeti do naćuljenih ušiju
mojih dugovjekih
ključara

- - - - -

Svjedoci ste
odupirem se niošto
nalik sam račiću koji se ne da naprijed
a očoravjeo za nazivlja po izboru ušiju

i predviđam se svojemu slobodnjaštvu
neosvećen sam
a osuđen hlađenjem
niti kora leda ne mogu postati
pod nogama prognanih zvijeri

jer otok sam u slijedu
na neblagom padu

Judine ledine

V.

NADOMAK BESKRAJU

POSLJEDNJA SVEČANOST

Ako zapisi u duhovnoj spilji naliče na
alegorično
to je zbog neprestane zvonjave Aleluja
u tijelu mojem
koje tuli odriješivši se
od naveska

dakle što li sam u špilji zvonjavom
preplavljenom

pomor istine u paradigmni šutnje
koja bi se trebala istragom
objaviti

Eto tu u sebi iščekujem sud svijeta
i bdijem da se ne bi strahota
drugome dodijelila

ona će biti moja posljednja
svečanost
među subraćom vjerovnicima
svega što ne umiju vratiti
upravo ta nepostojanost čini me zahvalno
nedostupnim
ta što bijah osim sporii
dostavljač kostiju
zemlji dosežan poput
dosjetke
o srpu i klasju

i uzalud se dolijevam
i spominjem domorodačke navike
ali svejedno sebe dorašćujem
makar u vlat paučine
pod potkovljem nebeske strpljivosti

U PREDZIĐU GOVORA

Ovdje sam sumanuti povečernji pisar
sveg što će se izjutra zbiti za jučer

dakle je li ovo vremenski predračun
toliko hrskavica kostiju kože vlassi noktiju
izvolite vratiti vama govorim
bili ste u službi grješnog predziđa govora
prijašnjeg prošlog bivšeg
stoga ste budući predstavljači putništva

- - - - -

Tko su kušači predviđanja
da prolaznički iscjeljujete Vrijeme

pa ono za tren u dušnicima bî zaustavljen
i tako prizivaste svoje neznane sumnje

kako nismo potrebiti
a išćemo se upravo
takvi od niotkuda

OPsjENA PRIČINA

Vrijeme je jedino moje moranje
da bih osluškivao nepomičnost prisuća
ali takvo je izvan moje naprave sjenâ

nehtijenje sam strmoglavljeno a ni u
kaos
a ni
u nebit

i što iščekujemo
koga naviještamo
u čijem se skutu moja repatica zagašuje
praćkalište beskraja me u takvomu
razmjeru razmućuje
pa raznosi

pod svoj trofej plača

i Jesam li doista
ili sam samo pričin
ili radi nekog Tebe pristajem na sebe

na opsjenu pričina sjene

UNATOČ SPOZNAJI

Ni tebe Vrijeme
ne mogu nazvati imenom tvojim neznanim
poput Boga koji imena javnoga nema
ili bezbroj imena ima

pa mu svejedno nijedno prikladno nije

unatoč spoznaji pod nadzorom sam vremena
a osjetilima nepročišćen
u relativnom suodnosu sa svijetom
poput djeteline s jednim listom

radi spoticanja o Stvoriteljeva djela

Zaumlje postah iznemoglo
u propitkivanju bubrega Tvorčevih
pa odakle mi tolika pogiblja stvarnosti
jer nadživjeh odgovor
dok se zbiva u ukočenoj čeljusti

iako žurno vaša tradicija naricanja
turobno zatrپaje moju kost
iskopane istine

Magičar je Ono to Vrijeme
pokućar tvojega hrama
od vremešnosti sazdanog
da bih prohodao pa prohujao

i u tom propuhu netko ti ime doviknuo

da bi jednom imenovani leš
naslovom nužno zaboravljalj

a tobože zauvijek ga pamtili
u zaboravljenim nesrećama

NADOMAK BESKRAJU

Deminutivi smo u beskraju Vremena
potrošeni bogovi nad okretajem
tijeska
poput vlage nad latičastim cvjetom
otpuhnuti iz prakršćanskih
prapovijesti
u ovovremenu Nakanu
a prajezičnu šutnju govorom

pa smo stalno nadomak
neprebrodive rijeke
neprekoračive sjene
neprijelazne ure
neprenosive lakoće hrskavicâ
u kvartove tamnih nevraćanja

SVJEDOČEĆI LEŠOM

Rodenjem si novoimenovano Vrijeme
novorođenče zagledano u svoj razgovor
sa sjenama u vodi

ponuđen si viđenjem
zalogajem bijega sunca
prema zalasku

ali ti ne želiš proživjeti
već propitkivati i to
je si li tek usputnost sunčeva hoda
koji ti sjenu čine izmiču
prema istoku
u iščeznuće privida
nasuprot jasnoći

a jedinovjerne a jednovremene

Braćo uvršten sam isporuci dubine zemlje
koja se ne može nositi prodavaonici utovljenog
jer nizdoli sam težište Bogu
a duši mi uzbrdice

nesumnjivo sam nezacijeljeno nevrijeme
usto nezamjetljivošću
ovjenčan nestrpljivim sjenama nečijih
a mojih nesreća svačijih

zato zatučen odlazim svjedočeći lešom
a svisoka dušom sam u zapusima vašega plača

u šačurinama zemlje
mahovinom zarastao
iako ničija stopa zatrudnjevši zasadivanjem
mojih moći

neće prema sjeveru moga nijemoga
uzglavlja poniknuti

U POSLJEDNJEMU POTOPU

Je li se ovo uokolo
ikoliko mene treba dirati

jer kamo me doveo ovaj suosjećaj
s drvećem toliko zelenim

da ni u sveopćem požaru
ne plamti vam glavnja

zato u posljednjemu potopu
isplivat ću na opustjelu njivu
suh i nedodirnut zbiljom
nebesnicom

ta bolestan sam nasmrt
od onog što jest
i prizdravljuju me činjenice
da bi sve moglo biti posljedica
pogrešnog proračuna

i osrednjost bi postala
središnjica hrama
u kojoj mi dah nikada ne bi uskrsnuo

USUSRET VREMENU

Osjetljivost opunomoćenih osjeta
kojom počinjam svrgnuće
svojeručnim hodovima

podbuhlo vrijeme ne podnosi me u južini
osjećam se poput podmićenika
koji je pristao umrijeti
podno svojih nogu
sedam kišnih dana moleći

Inicijacija sam izgovorena
svezajedničkom zakletvom da nas neće biti

postojim u uočljivom pokazatelju
kako mi dani trebaše
da zaboravljam Inicijaciju
i da me grižnja toga zaborava
upravo čini iniciranog

U HITNJI

Probuđen sam u pocinčanom kovčegu
u arci sa zasašenim maslinikom
ali se u hitnji ukrcanja
s uma smelo
pticu grlicu

otada očekujem Usksrsnuće o udar u hridi
pribrežja

da bi nastavio pobožnjaštvo na
preplavljenom uzbrditi čekalištu
gdje je istesana preambula

jedini očekivač novoga Saveza

u krvi

vodi

i toliku očajanju

koje nadu porađa

VI.

**NENASTANJEN
VREMENOM**

OSTVARENA PROROŠTVA

Nastojao sam uzeti na sebe
toliku tajanstvenu smrt

toliko dobrote podarene momu vremenu
da se ono zbunjuje živeći me

sve su uokolo moje
preostale činjenice
prorokâ utopljenikâ
jer nisam predosjetio plimu
mojih ostvarenih proroštava

ostali žitelji onkraj mora
bjehu pobjegli u planine
dočim se vrijeme proroštva izustilo

Obesmrćen sam veličanstvenim poružnjenjem
Odlaska
a obasjan nadom poput sardine
na brodolomnoj
splavi

a koja se ne može otvoriti

stoga sam valjda samo pismonoša uri
i prinosim sebe njihovoj zvonjavi
i povrh zvuka sam smrt
načitana
nezacijeljenom abecedom
bolnosti

o samovanju ničesa
o noćenju ojađene
bezgrješnosti

VRIJEME KOSIDBE

Uokružen sam koscima
pitam kada je vrijeme kosidbe
    a košci šute i milosrdnim osmijehom
    odgađaju pokositi zreloču neispisanog klasja

    odstrjel sam u odsuću a prisutan
    s mogućom odstupnicom u nijekanju
        onoga što jest

    premda sam pogrđen pogotovo jer pogorijevam
    i kosti će mi ostati poput ukopane podsjetnice
    i izostat će poduzetnik koji bi navijao
        odvite opruge vremena

Eto što sam nepodzidan a podžaren
    pogrebničkom ceremonijom
    koja se već dovršila i smijeh ljudskih
        suza rasplinula

a ja još potajno hodim šunjajući
između subraće ljudima

pa se isповijedam i isprevrćem se govorom
i istrebljujem se istrgnućem konopcu
    koji sa mnom hoće

u dubinomjeru zaborava
istrunuti

SEBI NENASTANJEN

Tako ni bunilački ne mogu naspram izdaji
mojeg preleta
a predviđanje me razručilo
nevjenčana s vremenom
pa niti sam čovjek niti sam nebo
pogrješku ne objavljaju zvona bratimska
jer davna pogodba o razvrgnuću
još nas zajedničari

Dakle posljedica sam ljevaoničke djelatnosti
i tu sam gol poput goleti Križnoga puta
gotovo sam sebi nenastanjen goluždravac
kožni sam evangelistar
ispisan povjesničkim gnjiloćama
koje obećaju događanje Spasa
kada prah se zametne ponovno
u prahu kozmičke svadbe
na kojoj će najprije brat ubiti brata

O DOBRI

Ucijenjen sam brojkom udisaja
neudomaćen sam u ovomu uganuću
duše u mesu

ali tajnovita mrena udomaćuje mi užasnuće
a hoću se užeći u užljeblijenje prazurnosti zbog
nespretnih šaptača o putokazu
prema Vječnosti

pa mi je tijelo predjelo o slućenomu
pravobranitelju

da tobož prerašćujem glinu koja mi
usta zatrpaje

očajanje se strpljenju preračunaje
u nejasnoću natpisa na putokazu

ODobri jesam li ovo odškrinuo drugo Nebo
u ovakvu odsuću sa sobom

a nisam li tek paranoični čekalac u ovoj
parionici povenuća

već sam samoča mnoštva
koje me hoće u vješala odignuti
da bi vještačili u tijelu požućenomu
moje vjetrolome
puste vodomeđe

da bi moje kosti poput svetinja
o voštarnicama u odljevke
pogrbljivali
da bi sa mnom u dimu voštanice presvučenom
mijenjali svoje demonsko lice Svijeta

U LAŽNE TRUDNOĆE

Tu se zbiva tajnovito računanje
u svezi zvonjave mrtvog zvona
pa računovodstvo sklopljenih vjeđa
izjednačujete s izginućem sjećanja

kao ponuđeno izlječenje
zaraščivanje u sjenilo podno nijeme rječitosti
zveketanja zvonjave

Nesumnjivo poučak sam pouzdani
u nesrećama povećavan
poput praga pradjedovskog rahlim se u lažne trudnoće

gdje sam prapovijest i ucviljenaunučad
jer dostiživa povijest sebe je prebrojila
pred licem domorodaca

i počađavila i hoće se
našom krvlju isposnički
iskupiti
isprati

Je li itko više i ikamo
i ikoliko
istjerivač istinoljublja
istraživač zakletvî darovanih čovjeku

barem nauspješan ali svjestan
nositelj osjenčenih
poluistina

PREDGRADE VREMENA

Poraznošću po Nj sam vjerovništvo
zdržano s čitaočevim stranicama
neispisanima
i pristojbu mojemu tkivu isplaćujem
utrnućem
pozajmljenih mogućnosti
zanosa kojima se utukoh
uzalud
očekujući se utjeloviti
ta duša sebi bîh uzajamična
tako kopnim i potvrđujem se
sve tanji sam novčić u ruci mjerioca
kovina mlačna za čavlić pocinčani
dočim tijelo modričavo
mokraćevinom
posta molitelj polagača
kmetski odnos je odvajkada u ovoj kneževini
tjelesa
iz kojih se odzivamo
i odlazimo
poput predložaka u
predgrađe Vremena

PRAPOVIJESNO BEZGLASJE

Neprisjela sam prišteđevina
prelet redoslijeda ničesa

neprevodljiv sam prevrat vaših pretvorbi
kojih se ne spominjete
poput prelijetanja bitnosti kao
galebi u predsezoni

išmrkano je ovakvo školovanje
jer iščitavam iščeznuće iščitanih
izlagača lica
dok koračnica kao prajezik korbača
povrh posutog humka

svisoka me u svojbinu pometnje zvukova
imenuje vječnim bezglasjem

klasičan sam primjer keramike kostiju
dok me kosac gleda kao ličinku
kao prapovijesni predračun duha u prahu

pa poput povijuše uzlijećem Svevišnjemu
zalijevajući se jadacima
svoje naslijedene prišteđevine

TRAG DAHA

Pogrđuje li me ova pogrješnost
mjerena dahova do izdahnuća
jedinoga izbrisivog traga
po kojem se sjena rasprčkala
u repiće zemnih trbuščića

Dakle bîh trčkaralo svoje sjene
trećina obećanih dana mi u noćima
omrknula

i što sam oponašač mogućnosti
koja me nije opsjenila

VII.

NASUPROTAN SEBSTVU

NEIZREČENA VREMENITOST

Rušilac sam monaštva
jedan čovjek jedan samostan
takvim sam sebe htio
graditi u moždenju mozaik sveobuhvatan
da svećenici i svećenice
ustoličuju
ustostručene
razloge propeća
a ne slušati tisućljetne govore
utajivačâ procesa
bitnih čimbenika
golgotskoga Ustremljenika

- - - - -

Netko je opunomoćen doviknuo
jesmo li kažnjenički geto
osuđen na neizrečenu
vremenitost klonuća

koraci ključarice niz maglene hodnike koji
zatočenu čeljad prešućuju
i kao da mi je ime odnijeto
s odlaskom neviđenog
prethodnika

i tako se odnekuda vrši pretres
krvotočja
u vimena nevidljiva

a strah noćišta u meni klijia

brsti me bronhitis nebeskoga plača
tamo vjekovno nazdravičarsko osoblje
dopisuju vrtnje planetarija u kob
plebejskih sudbina raseljenim dušama
u predsoblju Spasenja

POD LJEPOTOM SUBOŽJOM

Područje vremena jesu kvartovi pokojnikâ
i sve je ubrzo i ubuduće
jer smo ucijenjeni sigurnošću samrti
kao sitnoćom unesrećenika
ukriž pada
humkom hotimičnog vremena

Braćo pogorijevam
pogorijevam a posrnuće u posvećenost
odgađam
samo odlijevam sebe u odsjev buduće
budnoće

Bože je li ovo bunjište poput nehotice
učinjenog a nevidljivog suhozida
ili je ovo prividan kaos doista Stvarateljev
kao zanijemjeli subesjednik
nad ljepotom suBožjom

NASUPROTAN SEBSTVU

A katastrofa teče dapače kao
mislen misterij

kao misteriozan misionar
kojemu uspijevaju samoće
i poučava samouke o samrti
kako u pocinčane sanduke poliježemo
upleteni u virove rijeke
a za nama pivaoci vlastoručno odapinju
naše izludjele stihove
a rijeka uzbrdita
upregnuta prema nebu

- - - - -

Ovdje sam odavno a odskora
kao niječan očekivalac nejasnog primitka
a primitak je odnekle

a nesigurno
i odnikuda

i našutjevši se nasuprotan sam suproću
štoviše zamisao jesam

neuručena
neutvrđena
neuvrštena

kao nezacjeljivo nevjerništvo pred

glinenom novčarkom ukopa

NASUPROT NIČEMU

Ne umijem izbjegnuti ovo izbjeglištv
u pokos vremenitoga

a niti izbirač ne bih ovoga misterija
u kojemu unaprijed gubim

na koncu jedino bijah upotrebljiv
kao uopćeni gubitnik nadanja
pred nevidljivim vijećnicima
dok se upjevavaju uz vinotočje
lopata

Bože jesam li samo međaš
udjenuti međnik
uganuće na tuđinskoj njivi
uglavljeni ugledač nebesa i crva
Bože samo mišlu prometujem spravan
na žurnu selidbu

i ptice su moj okrilačeni prijevod
zanijemjelog propovjedača

tako me zakrštavaju nad posvećenim
bunarom

Odsvagda bih otok svojega odumiranja
i uzalud se odupirah
u odmetnički ostatak dahova

zbog toga sam pomiješan s velebnim

pomračenjem ničega
a jedinog

POSLIJE VREMENA

Moje je tijelo ljetnikovac prolaznosti
ali tko je ljetopisac poslije mojega
odseljenoga vremena

čim mi tijelo obeščašeno bespomoćnošću
odšepa bilo kuda

recimo u prakrščanstvo poput staklenke
koju staklopuhač
kašljem prepjevao
u izlučinu ukopničku

tako me nejasnoča ukorjenjuje
dok dah nosim u nosu
prema skorom uhićenju

dok me kosti ukamačuju
štropotom slučaja

I tko uopće kriči o bojazni
je li i um prezasićen prorokovanim strahotama
posmrtnih sudskih postupaka
u nebeskomu sudištu
gdje bih već Mesijanskom žrtvom
trebao uzići potpunce
otkupljen

- - - - -

Stoga duhom nerazriješenim
nesustavno hrlim na vrata nebeska
i postah hvalisavac nužni u
samoobrani
pred mojim sagrješenjem

nespreman za ovu sajmišnu teologiju
vjekovnih duhovnih strahovlada

OBVEZNIK TIŠINE

Obruč me ocjedivao
i nisam smio biti drukčiji osim obveznik
tišine

u kojoj se provaljujem kao nekušani
kunić
niz krvotoče vremena

u praskozorje njiše me u hladu vimena

i osjećam da ponovno moram
moram graničiti
sa sobom

I primjećujem da mi smrt čakavski govori
štoviše se priopćuje
kao vrsnomu pouzdaniku

budući da me potkožila u nesigurnost
gdje se ne umijem podnositi
kao nesiguran umnožač

ničega
ničesa

tako tako tako traje Vječnost

VIII.

NEODJELJIV OD

PRAH PUSTINJSKI

Vrijeme je pseto u lancima pustinjskoga praha
ali nahuckano na oročenje mojega mesa

pa prebjegavam a nerastriježjen
strahotnom spoznajom
skritom od užasa
ravnodušnih
naricatelja

Dakle naseljenik sam nahukan da ustrajavam
u mojemu tkivu ovu besanicu neba
dokle čagljevi nesavjetovani o vječnosti
odolijevaju

mojim molitvama
određuju mi naruče moje
smrti

u nijemom pjevalištu plačidrugova
zato sam i platalac
pjenušavih sekundî izvan razbora
koji me je postojao

tako i zato sam
sâm sebi
bjelokosni san mrtvaca
uokružen mojom
moždinom

NEPREGLEDAN SEBI

Iskalilo se vrijeme na mojem tijelu
kao nad isječkom glasa

iskotilo me iskričenjem nadanja
da smrt izmeće redoslijed svojih radosti
u moje otjecanje a kuda a zauvijek

ovo je čin otjerivanja mojega života s mene
naočigled pučanstvu
pa bivam uprćena utjeha
isplakanosti

iako sam isprosjačen molitvama
da bi stvarno postojao ovoliko nestvarno
dapače podnošljivo i štoviše
bolno a tobože
počasno nepregledan sebi

kao minula bolestina kostiju

UZ PATNJU

U posljednjim se satima ove epohe osjećam
dobrodošao
erotična smo bića u optužnici
uškopljenikâ
jamči nam se pogubljenje estetikom
jedinom moći u močvarnici nesretnikâ

da bi me nerotkinje neumijećem ponovno
porodile

a ja ustrajao neumiješan
uz svoju patnju njegujem
travku penjačicu
šutnji zatrudenoj jalovošcu

- - - - -

Boravio sam u tijelu kao u nuspostaji
i očekujem postati uznijeta numizmatička
radost
i ovo vjerovištvo naspram nevidljiva zakonodavca
jedini je moj mogući uzlet

kao uzajmljivač ostavlja
ohladnjelu odjeću
tijela

besprijekorno izbičevanoga
radi ničije suzice na obrazu
radi ničije duše radosnice

a navijek u uzgonu prema nebesima gdje
kasnim

potom će mi opustjelo tijelo zahramati
i ne će se moći zajamčivati
ni zemlji ni prahu

Jesu li uopće to prohodile moje obljetnice
a kalendarji bijahu obmanjivači
nečega što ne prolazi jer ne dohodi

i hoću li obnevidjeti
i u zemlji obnočiti posvećen
    Ja pošljunčena potkrjepa travi
    koja me potvrđuje

otada ču biti potrošač odalečivanja
    od odavle u zaborav mojega
        potpisa

tako neojunačen u glini kao prabiće
a povrh mene nerazgovijetan glas predviđa
    u vjetru niodakle

ili mi stope po šljunku istrjebljuju sjećanje
Bože jesu li uopće to bile moje obljetnice
ili je sve moje unaprijed sadržano u spoznaji:

rodoljubac sam smrti zavjetne
kovčeg sam kao plutača a
    nedostupan od blizine sudnjeg spruda

rođen bilo koji dan a na dan početka
    pljenidbe mene

u rodilišnom pomućenju
kad rodilišnim duhovima pridijevaju
imena leševa koji se ponavljaju

NEODJELJIV OD

Pričinjavam se preživjelošću
a moja su zvona odavno pretočena
u prigušene zvukove plača
na kojeg se nijedno čelo nije stidom
prekrstilo

eto bijah samo prigluha pričuva mojih dahova
da bi tek posljednji bio onaj moj osobni
neodjeljiv od usana
jedini neobijeljeni prag
nebeskoj okućnici

a tamo me moja rascijepljenošć
pričekuje i sabire
ta zazivačica mojih prosutih moći

i ugledat ću prohujalo vrijeme i reći
kakvu korist imaju ljudi od dugog življenja
a bez iskustva ovoga prekopažnoga svijeta

dakle proživjevši s nespremnima
za sljedeće življenje vječno
sa subraćom nad otvorenim rakama
koja se uporno nastavljaju
u duhovima materije

PRIJE ZAČEĆA

Ovo bijaše moj pustinjački hod kroz vrevu
da bih pozećeke svoju pupčanicu
zubima pregrizao

i bîh uzvraćen u nebesku pužnicu
da mi rodoslovlje osta na jezicima
zanijemjelih

zbog zamjećivanja svoga čekanja
o presuđivanju svakog posebno

iako su ishodi objelodanjeni
i prije začeća

tako već u materinoj utrobi bijah
poljodjelac zemljane grobne
vremenske posjekotine

Braćo preljeva se nebesko skrbništvo
na moje izranjeno tjeme
kao na predložak prelaska
a predviđenoga

tihog pregiba
u šaci prekupaca

Stoga podubljujem magičnost nestajanja
iluziju da se ikada i ikamo
kolčilo ovo tijelo posuđeno

umjesto posude koja ne umije posvjedočiti
neodvojivu nejasnoću
o prevratništvu praha u prašinu

dok bolnim strahoveseljem
iščekujem Praroditelja

jedinoga događaja u prezantu
mojega iščekivanoga otoka

U ŠAPTAONICI DUHA

**Duhovno se pročišćavam pa Sebstvo
nasljeđujem**

**još više naručitelj sam svete Smrti
nasrtač na Kraljevstvo ovdje među
vama**

**kao osjećaj koji dohvaćam
a hoće otprihnuti**

**ta kako bih se užasnuo opruženim
mrtvim udovima**

optočivši vašu pažnju

silazeći u šaptaonicu duha

IX.

**ONOSTRANA
NEJASNOĆA**

ZA SVEČANOST CRVA

Ovo je Vrijeme nahočadi Očeve
jer djeca ne htjedoše primiti baštinu Riječi
već ovaj krvavi nokturno kao svoje noćište
protuslovlja umračenoga
unakriž ustobočenoga

a načitanim neposluhom nijemljenja

I znano posta neznančeva njiva
grana vrbe
konopac
i ovjekovječeň obješenik

kao obilježba posljedicâ
mojih povukodlačenih bjesova
a koji neomeđeni tvore mene

Bože jesmo li predrečenični nizovi neosuđeni
nepojmljivom jurisdikcijom

pa neštićeni pred neumijećima ljudskim
neuvježbani pred nosiocima grobišnim

tek uljepšani za svečanost crva
gotovo smo neumiješani mimođenim življenjem

kao priopćenje projiciranoga htijenja
na razvitu plahtu neba
po skutu Gospodnjemu

VRIJEME U MESU

Svijet busenja i lopata
poput jeftinoće pred Danom gnjeva
dok jesam leptir kojega privlači sjaj svjetiljke
a ne prži krilca

pa grijeh letom biva prešućen

jesam nasuprotan oličenju Naručitelja
okolčen ogrješenjem
koje me odmeće k sebi

No zašto sam izložak u vremenu
ili sam samo doista samo sâm vrijeme
izloženo u mesu

da mi Duh u prvom i drugomu
ključa

i napušta me kao narudžbu koja se hлади
odalečuje me a odvlači sa Sobom

Nemojte me razuvjeravati
na Zemlji bijah tek ogrebak trenutka
obrubljenoga jadom mojega trajanja

za tropjevom koji me utkiva
pod žar trinoške

evo nisam ni tromjesečni
ni troljetni
ni tromeđni vjesnik

nego trkač iščeznuća

ONOSTRANA NEJASNOĆA

Očevidac sam odalečivanja od nevidljive
obale

i slušač sam virova dok mi sjećanjem
opsjenjuju naviku
nesporazuma

u neumijeću noćivanja
a vjerovanja u san
gdje će se ptičar smjeti vratiti
kad je vreva uhićena u gluhoću

iščekivanog odgovora

Je li ovaj kaos ta Vječnost koja obolijeva
na meni
pa me obogaćuje pribježištu bližnjega
bunila

iako od svega zapamćenoga hoću prisjeti
da gledam stvaranje svijeta
da sebe vidim u zarašćivanju

u onostranu nejasnoću

u zapisničarevu izmaglicu
jasnih poučaka

o kojima sam ovješen između ruku subraće
koji me otpuštaju
kao balon preračunatog uzleta
kao preprodavača koji me otkupljuje
nizašto

i prerađuje u prepad na
vrata nebeska

OBOOKI SUPARNIK

Kome sam ja taj supranik zagledanja u vječnost
osjećam se kao supotpis izokrenut vjerovniku
kao suosnivač supatnjî

iako se užas hoće svečarski nastaviti
s ovim nošenjem fenjerčića kroz samrtna
gugukanja
onostranoj obospolnosti

i obraćenik sam stoga
i obooki obješenjak

U ČEKAONICI SMISLA

Rascjepljivanje me slijedi
i slušaočev sam smutljivac
iako šetač u čekanici smisla
dok šaptalac čini klađenje
na grbačenju ogorjelih
ogoljelih
klađenje o tjelesa koja bijahu
obučena nama

- - - - -

Ja sam tek duh koji se usuđuje reći pitati
jer me vlastito klupko žljezdica
kleveće
pa klijam u klijenta
ponad kojeg će sokolići svečanost prirediti
općinstvu
a kljunaši će stihovima
kljuvati moje voštano lice
poput pokopa kmata na kojega je zakasnila
kočija kneginje

Bože protekao sam kao povodanj u knjigovežnici mljeve usnama
pa me kmetstvo ukoričuje a ne čita
močvarno je u mojim riječima
i tmična je želja odugovlačenja
kojoj se oduprijeti odučavam
dapače odumirem potkradajući se
izrijekom okončanom
ne razumijevanjem koje me potajno
obrezuje
naime podsijecam se ne uočivši pogibiju
preobraćenja
u zašućivanje riječima
s nijemljenjem
utamničenoga Joba

Ije li ovo nizanje zapisâ
uzaludnost nadoknade bezmjerne štete

iz glavnice mojega
djetinjeg vjerovanja
svakovrsnim kobcima

koji su tobiože s visova jasnije iščitavali
poruku nebesnikâ

puku izmučenom čekanjem milosnoga
iscjeliteljskog dogadaja

U MJERI BITKA

Namisao mi se učetvoronožila
pred učilištem o posljednjoj svrsi

postah učilo udaljenije
od jedinih ciljeva u duševnostima bližnjih
dakle
opovrgnuti sam bjegunac u mjeri bitka

a vidioci mojih bolnih raspuklina
poput radosti dijaspore u
pogrebnoj žalopojci još me oplakuju zaboravom
u majčinskome govoru

Što se deseterački umuje unutar razmeđa
Jardinoga cijelova i disertacija malovjernih
koji se slažu s kozmičkom izdajom

da se drukčije nije mogla zbiti
zbog toga je moje tijelo ljetnikovac
hlada prohujaloga

- - - - -

Slutim da netko vještači mizerne zanate
vještine stradalaštva i to danonoćno
po mojemu vjetrokazu slabašnoga
vjerništva

pa još vojuje taj vjerovjesnik
nada mnom kao utrškom
milosnih odgađanja koja se moraju dogoditi

tako sam upotrijebljeni misionar
a puk se već u nevjeru zakleo
da vjeruje
puk mi ustvo zahvalnice klikće

SMAKNUĆA GOVOROM

Ali zaboga
moje vrijeme na ovoj zvijezdi
istječe
i sve začeto porumnjevši već poružnjuje
tako se posijecam sjećanjem na svoj portret
i zaboravljam se u rađaonici
i nikome i nizašto vjerovnik mogu pristati

Tako se dovršava vršidba mojega proroštva
o protjecanju protjeranikâ
kroz ušicu malovjernih dahova
ne oplećem se općenitošću oporicanja
niti sam opominjač začetništva
iako sam nečiji učinak
zadosta i zadovijek
u zagluhnuću
ove slušaonice sluha
do ruba smaknuća govorom
koji se ne može izreći
stoga se odlučih ne izrašćivati
u nadgrobnu mahovinu
u mnogoboštvo raslinja

ISPRAZNI TEOLOG

Vrijeme sam razgovora o čudesnome
a to je šutnja o nasludbini
zacijelo moja posljednja prošnja Milosti
o okrajku onoga
što doista jest

otada sam svijetu isprazni teolog punine
za koju pohađatelji nemaju dovoljno
tanke bubnjiće

otada graničim s grčevitošću o jamčevini Nečega
poput nečujnoga
a nečuvenoga
a preveć čednog
i čarobnjačkoga

pa graničim čekalištem
pomilovanim na vječnost
uhodenja svog pitanja
u ukopisu nebeskih tajnâ

BLIŽI BEZVREMENOSTI

I zacijelo sam zahtjeo oživjeti vaša nematerijalna
tijela
i prevesti ih preko pustinjskoga hoda
u zavjetnu transcendentalnu škrinju

u predio nasljeđa vaših a mojih prvijenaca
u kojima šute pređi i pretkinje
domorodci i domorotkinje

jer žed za prvobitnosti hoću postati
neodjeljivo ognjište
prvomučenika

da prestanete umovati radi luđenja
pa niste smutljivci strančarenja
ni krjeposnici grijesnja

u kojima se nepostidjeli
posvećujete

a posuđe ste glineno pošmrkali
zmijskim klupčanjem

očekujući ključara neupućenog
u zamlačivanje povijesti
navijek zalijevanoj nečijim dobitkom

osim izluđenošću o milosnom
docvjetavanju
i usrdnom moljenju da se Ono odgađa

s njihaljke je besmisleno o tajnama zapisivati
jer čas sam bliži istoku čas zalasku svjetlosti
i misli su mi svraćanje u prorokovo
svrgnuće
u nadu koju prostrjelujem
da je ne bih nadišao
pa prosvijećen u prosudbi uminuo premda učas

ONOSTRANA NEJASNOĆA 131

toliko sam samcat u bespuću bezvremenosti
Bože da ne bih ostao u tami vječnog zatočeništva
kao sove zatvorenih očiju pred sunčevim Svjetlom

DALEKO

Vrijeme moje su postaje šutnje
ispunjene vrevom
koje oglašavaju tolike polaske
a ja se ogluših na žurne pozive
i stoga ostah
eto zato daleko otpovavah

KAZALO

PROSLOV - SALOMON, filozof	7
I. SJEME VREMENA	9
Sjeme vremena	11
Tragedija sekundî	17
Nesmiren ponad	18
Necjelovito iščeznuće	21
Pod sjenom Velebnoga	22
Pogodba s vremenom	24
II. BEZVREMEN	27
Sudba zapitkivača	29
Iskustvo s ničim	31
San o bezvremenu	32
S polubratom vremenom	33
Neoslonjeni	34
Nagovještaj Gospodinov	35
Okus onostranog	36
Doviknut patnjom	37
Zalazu tajne	38
Pred kim	39
Milovanje bezvremenošću	40
Dno vremena	41
III. RASANJENA SJENA	43
Iščekivanje	45
Podvostručen samozaboravom	46
Neimanje	47
Užasno pitanje	48
Krlja vremenitoga	49
Dozvan tijelom	50
U nejasnoći puta	51
Rasanjena sjena	52
Vjeran usudu	53
Zasužnjen	54
Protjecanje	55

KAZALO 134

Nadomak tajni	56
Zatpano vrijeme	57
Neprestano žđanje	58
IV. BOLNA MJERA	59
Nedjeljivo nedavni	61
Podmitljivi šutnjom	63
Oduzeće	64
Obješenik o nadu	65
Subraća	66
Trijumf ostatka	67
Posvojčad svačega	68
Nasred sumnje	69
Nepouzdani mrtvac	70
Namrtvo jednoruk	71
Kazna spoznaje	74
Arhivar kostiju	75
Na Judinoj ledini	76
V. NADOMAK BESKRAJU	77
Posljednja svečanost	79
U predziđu govora	80
Opsjena pričina	81
Unatoč spoznaji	82
Nadomak beskraju	84
Svjedočeći lešom	85
U posljednjem potopu	86
Ususret vremenu	87
U hitnji	88
VI. NENASTANJEN VREMENOM	89
Ostvarena proroštva	91
Vrijeme kosidbe	92
Sebi nenastanjen	93
O Dobri	94
U lažne trudnoće	95
Predgrađe vremena	96
Prapovijesno bezglasje	97
Trag daha	98

KAZALO 135

VII. NASUPROTAN SEBSTVU	99
Neizrečena vremenitost	101
Pod ljepotom suBožjom	102
Nasuprotan sebstvu	103
Nasuprot ničemu	104
Poslije vremena	105
Obveznik tišine	107
VIII. NEODJELJIV OD	109
Prah pustinjski	111
Nepregledan sebi	112
Uz patnju	113
Neodjeljiv od	115
Prije začeća	116
U šaptaonici duha	117
IX. ONOSTRANA NEJASNOĆA	119
Za svečanost crva	121
Vrijeme u mesu	122
Onostrana nejasnoća	123
Obooki suparnik	124
U čekaonicu smisla	125
U mjeri bitka	127
Smaknuća govorom	128
Isprazni teolog	129
Bliži bezvremenosti	130
Daleko	132
KAZALO	133